

opazilo močni železniški promet, bila je z dob-
rim uspehom od naših letalcev napadena.

Balkansko bojišče. Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Dva milijona ruskih izgub leta 1915.

Iz Stockholma poročajo z dne 6. t. m.:
Glasom poročila neke iz Rusije se vrnivše ose-
bnosti, ki je zamogla vpogledati v dotična poro-
čila, znašale so leta 1915 ruske iz-
gube 1.942.610 mož, od katerih je bilo ra-
njenih 476.155, medtem ko so ostali mrtvi. Iz-
guba na oficirjih znaša 124.433.

Preteči položaj na Irlandskem.

K. B. London, 6. marca. List „Times“
pričinja daljši članek glede naraščanja po-
nezaodvoljnosti na Irlandskem, kjer po-
staja nacionalistično tajno društvo „Sinn fein“
polagoma krepkeje. „Times“ zahteva odločni
nastop. Položaj še ni nevaren, ali grozi pa, da
to postane.

Bolni
Aflenz
 napljinčih
Hofacker 830, Stajersko, Prospekt

Nevednost in zloba.

Prestrašeno gleda človek, kako se v zad-
njem času kot ena najhujših posledic vojne
razširjata med zbeganim prebivalstvom nevednost
in zloba, ki jo gotovi olikani ljudje seveda iz
narodnega ali političnega sovraštva še nalašč
razširjajo. Govori se o nekakem „Burgfriede“
za časopise in politične stranke. Ali nam se
zdi, da gotovi ljudje ne morejo brez hujkarije
živeti. Ker pa jim cenzura in preki sod prepre-
čuje običajno hujkarijo, zato skušajo z goro-
stasnimi govoricami, zahrbtnim sumničenjem in
z razširjenjem babjeverke nevednosti itak revno
ljudstvo še bolj pomeniti ter še v večjo du-
ševno revščino spraviti. V interesu tega ljudstva,
še bolj pa v interesu premile naše domovine
leži, da se proti temu žalostnemu močvirju ne-
vednosti odločno nastopi.

Gotovo je, da ima razširjenje te nevednosti
gotove politične cilje in namene.

Za danes hočemo omeniti le en slučaj.
Ptujski velezaslužni župan g. Jožef Ornig, ki
je v gospodarskem oziru gotovo največji do-
brotnik tega okraja, dobil je te dni naravnost
zverinsko, seveda nepodpisano pismo iz okolice.
V pismu se mu čita, da je on kriv vpeljave
kart za kruh in moko, pomanjkanja moke in
kruha ter drugih življenskih sredstev; grozi se
mu, da se ga bode z njegovo družino vred po-
bilo in z bombami v zrak spustilo, da se bode
po končani vojni vse ptujsko mesto v zrak spu-
stilo, zažgalo in bogve kaj še vse z njim sto-
rilo; govori se o tem, da se po travnikih pse-
nico raztrosa in zažiga, medtem ko ljudje ni-
majo kruha, da je on (Ornig) za „vampaste
purgarje“ zaplenil žito itd. itd.

Pismo samo seveda nima nobenega pomena,
čeprav bi prišel pisec — ali pisateljica — za-
radi njega lahko na vislice. Ali dokaz je to
pismo, da izobražena slovenska jav-
nost zdaj v vojnem času pozablja
na svojo nalogo, podučiti nevedno
ljudstvo.

Zakaj se temu ljudstvu ne pove, da me-
sto Ptuj in njegov župan Ornig
ljudstvu nista odvezala niti posa-
meznega zrnja žita? Vse žito je zaple-
nila iz potrebnih virovov ces. in kralj.
vlada. ki je bila v to postavno opravičena.
Ces. in kralj. vlada je žito izročila posebnemu

zavodu za vojni promet z žitom; ta je pusti
zmleti in oddaja moko po postavnih določbah
prebivalstvu.

Zakaj se temu nevednemu ljudstvu ne pove,
da krušne in močne karte ni vpel-
jal ptujski mestni urad ali pa žu-
pan Ornig, marveč da jih je vpelja-
la zopet ces. in kralj. vlada? Ako boče
Ornig ali kak drugi „purgar“ kapiti kos kruha
ali kilo moke, mora ravno tako karto imeti,
kakor zadnji haložanski viničar. Razlika je le
ta, da je v mestu nadziranje mnogo strožje
nego na deželi. Da pa primanjkuje semintja
moke, so krivi deloma tudi kmetovalci, ki za-
tajijo svoje zaloge žita ali ga na skrivnem ode-
ruhom prodajajo. Ptujsko mesto je na
tem nedolžno, kakor je „kralj Matjaž“
nedolžen na svetovni vojni.

Bodimo si vendar odkrito srčni! Vojne po-
sledice čuti vsakdo, v mestu kakor na deželi!
Vsakdo se mora pokoriti zahtevam tega resnega
časa. Pomanjkanje se čuti povsodi, — še bolj
pri naših sovražnikih. Ali to pa na noben način
ne gre, da bi se od nevedne strani na podlagi
tega naravnega pomanjkanja in te bede pričelo
groziti s požigom in pobojem, to pa samo iz
starega sovraštva proti nemškemu
mestu. To na noben način ne gre in tudi
oblast mora v interesu patrijotičnega čuta pre-
bivalstva take izgrede nevednosti z vsemi sred-
stvi zatreti. Mesto je in bode vedno
navezano na deželo, dežela pa na
mesto. Drug brez drugega ne moreta izhajati.
Zato je najgrša zlobnost, ako se zdaj v teh
težkih časih hujka in pritajeno pozivlja na so-
vrštvo.

Prosimo slavno oblast, da ona vmes poseže
in prepotrebno složnost vsega avstrijskega pre-
bivalstva varuje!

Delovanje vojnih zavodov za promet žita.

Zdaj vendar videli smo napol jasno. Po-
svetovalni zbor vojnega zavoda za promet z
žitom je zboroval dne 20. in 21. januarja t. l.,
predsednik sekcijski šef dr. vitez pl. Schonka,
noviimenovani vicepredsednik, obenem ravnatelj
Hermann Reif in drugi poročevalci so dali po-
jasnila, ki nudijo prebivalstvu pravo sliko o po-
slovanju zavoda.

Najpoglavitejše očitjanje proti zavodu, ki
se je dvignilo glasno in javno, je bilo, da cene
zrnja in mokane stojijo v pravem
razmerju, da je razlika med njimi mnogo
prevelika, da so cene moke torej pre-
drage in da zavod preveliko dobička jemlje.
Zavod je s številkami dokazal, da njegovi troški,
za katere se je 20 h pri 100 kilah računalo,
v resnici le 17 7/8 h za meterski cent znašajo.
Ako se odtegne od tega obresti obratnega kapi-
tala, ostane za upravne troške le okroglo 12 h
za meterski cent, od katerih zopet le okroglo
5 1/2 h na perzonalne troške pade. To ni ve-

liko in stem smo lahko mirno za-
dovoljni. Trgovina z žitom gotovo ni imela
dovolj s 17 7/8 h zaslužkom in je mnogo več kot
zaslužek v žep vtaknila.

Ali zdej kardinalna točka: Kam gre re-
snični, mnogo višji zaslužek zavo-
da na avstrijskem žitu, zakaj se
porabi?

Tu je zavod v svojem poročilu javno pri-
znaval, da razlika v cenah, po katerih žito mlinom
odkaže, ter zaslužek zavoda znaša: pri pšenici
2 K 30 h, pri rži 2 K 28 h za 100 kil. Zavod
pa je povedal tudi enkrat odkrito, zakaj se ta
veliki zaslužek pri avstrijskem žitu porablja,
namreč za poplačanje višjih cen za
ogrsko in rumunsko žito.

Ogrska pšenica pride mnogo dražja,
nego domača; ker se pa ne more razne močne
cene določiti, mora se stvar z enakomerno raz-
delitvijo poravnati.

Domača pšenica stane najvišja cena K 34.—	
provizija znaša (3 odstotke)	1 02
srednja voznina	1—
upravni troški	—30
skupaj	K 36 32

Ogrska pšenica stane najvišja cena K 39.—	
srednja voznina	2 50
upravni troški	—30
skupno	K 41 80

Ker pa zavod mlinom pšenico ednakomerno
z 39 K 24 h zaračuna, pridobi pri vsakih 100
kilah štajerskega blaga 2 K 92 h, plača pa gori
pri vsakih 100 kilah ogrske pšenice 2 K 54 h.

Še dražja kakor ogrska pšenica pride se-
veda rumunska in nevtralna Rumunija dela
pri svoji žitni dobavi krasne „kšefte“. Natančne
števke o tem niso prišle v javnost; ali iz pse-
ničnih cen in troškov voznine se lahko izračuna,
da stane zavod rumunska pšenica čez
60 K za meterski cent. Ni čudno, da se
je Ogrska za svoj, ji pristojni del rumunskega
žita zahvalila in ga velkodušno totranski dr-
žavni polovici pripustila.

Na vprašanje, kako to pride, da so cene
na Ogrskem toliko višje, da se tamošnje kme-
tovalce napram avstrijskim toliko odkljuje, se
je odgovorilo, da stoji Ogrska na stališču, da
je preje avstrijska industrija iz Ogrske mnogo
milijonov vlekla, zato pa je pravično, ako zdaj
del teh milijonov zopet na Ogrsko nazaj pride;
želeži pa je, da imajo ogrski kmetovalci prav
lepe dohodke, da bi bili tudi krepki kupci...

Ogrska se postavi torej v tem jako važnem
vprašanju na stališče: morali smo mnogo let
sem avstrijske industrijske izdelke kupovati, ker
smo jih rabili in smo zanje visoke cene plače-
vali. Pravično je tedaj, da zdaj, ko leži ugod-
nost na naši strani, ko Avstrija našo pšenico
potrebuje, mi to ugodnost izrabimo in da se
vrne del avstrijski industriji plačanih svot na-
šem kmetijstvu, da zamore to krepko kupu-
vati in s tem domačo industrijo okrepčati.

Za kakšne svote se gre tukaj, kaže sledeči
račun: Ogrska dobavlja v tem žetnem letu na

Naš prestolonaslednik na bojišču.

Mladi ali hrabri
naš prestolonasled-
nik nadvojvoda Karl
Franc Jožef bil je
tekem svetovne
vojne skoraj vedno
na tem ali onem
bojišču, kjer se je
sam na lastne oči
prepričal o junaštvu
naših armad ter po-
tem to prezvišenemu
cesarju poročal. Ope-
tovano je prestolo-
naslednik tudi sam
pogumne vojake z
zaslužnimi znaki
odlikoval. Tak pri-
zor nam kaže da-
našnja elika. Nad-
vojvoda Karl Franc
Jožef odlikuje sam
zaslužne vojake.

Thronfolger Erzherzog Karl Franz Josef beim Auszeichnen
österreichischer Soldaten.